

การศึกษาสภาพปัจจุบันและความต้องการของครูโรงเรียนเอกชนเพื่อพัฒนาแนวทาง
เสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ
**The Study of Current Situation and Needs of Private School Teachers for
Development of Guidelines on Support for Capability on Leading Basic
Education Curriculum of Operation**

กิจจณัฐ เฉลิเมเกียรติศรีนวลสกุล และ วิเชียร อารังโสติสสกุล

มหาวิทยาลัยนเรศวร

Kitjanat Chalermkerdsrinuansakul and Wichian Thamrongsotthisakul

Naresuan University, Thailand

Corresponding Author, E-mail : kitjanat1977@gmail.com

บทคัดย่อ

สำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาได้กำหนดความสามารถการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติไว้สอดคล้องกันสำหรับครูที่มีวิทยฐานะและไม่มีวิทยฐานะ แต่เนื่องจากครูโรงเรียนเอกชนยังไม่มีวิทยฐานะแต่ต้องดำเนินการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติเช่นเดียวกับครูรัฐ การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและความต้องการในการเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไปสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน 2) เพื่อศึกษาแนวทางเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไปสู่การปฏิบัติรวบรวมโดยใช้แบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามความต้องการ โดยการสนทนากลุ่ม มีกลุ่มผู้ให้ข้อมูลจำนวน 54 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จำนวน 30 คน และครูโรงเรียนเอกชน จำนวน 24 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง และวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ วิเคราะห์เนื้อหา และค่าร้อยละ ผลการวิจัย พบว่า

1) ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและความต้องการ พบว่า ครูยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและการนำไปใช้ ผลการวิจัยพบว่า ครูต้องการพัฒนาตนเองในด้าน เนื้อหาเกี่ยวกับหลักสูตร การออกแบบการจัดทำแผนการสอน การเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง และการเรียนรู้หลักสูตรแกนกลางฯ

2) แนวทางการเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไปสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน คือ ทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง และประเมินความสามารถ 7 ด้าน ได้แก่ 1) การวิเคราะห์ตัวชี้วัด ตามหลักสูตรแกนกลางฯ 2) การวิเคราะห์ข้อมูล สภาพปัญหา จุดเน้น ความต้องการของชุมชนและของสถานศึกษา และความต้องการของผู้เรียน 3) การจัดทำคำอธิบายรายวิชา 4) การจัดทำโครงสร้างรายวิชา 5) ออกแบบหน่วยการเรียนรู้ 6) การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ และ 7) การจัดการเรียนรู้

* วันที่รับบทความ : 18 เมษายน 2567; วันที่แก้ไขบทความ 1 พฤษภาคม 2567; วันที่ตอบรับบทความ : 2 พฤษภาคม 2567

คำสำคัญ: ความสามารถในการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ; ครูโรงเรียนเอกชน

Abstract

The Office of Basic Education Commission (OBEC) and the Office of the Civil Service Commission for Teachers and Educational Personnel collaborated on a study identifying competencies needed for consistent curriculum implementation. This included both government-employed, professionally qualified teachers and those without formal qualifications. Notably, private school teachers, despite lacking formal qualifications, were expected to implement the curriculum similarly to their government counterparts. The study aimed to: 1) Investigate the current state and requirements for enhancing private school teachers' competencies in implementing the basic education curriculum, and 2) Explore strategies for strengthening private school teachers' abilities to translate the basic education curriculum into practice. The research employed interviews and questionnaires, involving 54 participants divided into two groups: 30 school administrators and 24 private school teachers. Data analysis included interview transcripts, content analysis, and statistical percentages. Findings:

1) Current State and Requirements: The research revealed that teachers still lacked in-depth knowledge and practical application skills regarding the curriculum. Additionally, teachers expressed a desire for professional development opportunities in areas such as curriculum content, instructional design, transformative learning, and core curriculum adaptation.

2) Guidelines for Enhancing Curriculum Implementation Competencies: The proposed guidelines emphasize fostering adaptability to curriculum changes and competency evaluation in seven key areas: 1) Analysis of key performance indicators (KPIs) aligned with the central curriculum, 2) Analysis of data, contextual issues, focal points, community and school needs, and student requirements, 3) Development of comprehensive subject descriptions, 4) Organization of course structure, 5) Design of effective learning units, 6) Creation of a learning management plan, 7) Implementation and management of the learning process

Keywords: Curriculum Implementation Competency; Private School Teachers

บทนำ

การนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไปสู่การปฏิบัติ คือ “การนำหลักสูตรที่สร้างหรือพัฒนาขึ้นและไปปฏิบัติจริงในสถานศึกษาโดยผ่านกระบวนการต่าง ๆ ได้แก่ การวางแผนการนำไปใช้ การเตรียมความพร้อมด้านบุคลากร การจัดหาวัสดุหลักสูตร การบริหารจัดการหลักสูตร สื่อการเรียน งบประมาณ และระหว่างดำเนินการใช้หลักสูตรต้องมีการประเมินอย่างต่อเนื่อง” ราชบัณฑิตยสถาน (2555 : 135) การศึกษาเอกชนเป็นระบบการศึกษาที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการศึกษาของประเทศเป็นสถาบันการศึกษาที่เกิดขึ้นมาเพื่อรองรับการขยายตัวทางการศึกษาของภาครัฐที่ไม่สามารถจัดการได้อย่างครอบคลุม ซึ่งโรงเรียนเอกชนต้องจัดการเรียนการสอนอย่างมีคุณภาพ ประกอบกับโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทสามัญศึกษาเป็นการจัดการศึกษาในระดับก่อนประถมศึกษา (เตรียมอนุบาล) ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา (มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอน

ปลาย) ถือเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญอย่างยิ่ง รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 กำหนดให้รัฐสนับสนุนเอกชนจัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้คู่คุณธรรมและในการจัดการศึกษาให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของเอกชนด้วย วิสาร ปัญญชุณห์. (2564). การนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติของโรงเรียนเอกชนจึงมีความสำคัญต่อการศึกษาของประเทศ

การนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติคือการสอนตามมาตรฐานและตัวชี้วัดของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานแต่ในปัจจุบันพบว่าครูไม่นำการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติเนื่องจากขาดความรู้ความเข้าใจและขาดความตระหนักในสำคัญของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังรายงานผลการศึกษาเรื่อง การพัฒนาครูเพื่อการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ (teacher development for quality learning) ของโครงการปฏิรูปการศึกษาไทย โดยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีแห่งมลรัฐควีนส์แลนด์ ประเทศออสเตรเลีย (Queensland University of Technology, 2002) พบว่า ครูไทยยังขาดความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับการสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการขาด แนวคิด หลักการและกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนและการเรียนรู้แบบใหม่สิ่งที่สำคัญคือ ในการพัฒนาครูนั้นสิ่งที่จำเป็นคือการเปลี่ยนความเชื่อเกี่ยวกับสิ่งที่ครูปฏิบัติอยู่ (Queensland University of Technology, 2002 อ้างในมิลินทรา กวินกมลโรจน์, 2557) จากการศึกษาเอกสาร งานวิจัยพบว่า พฤติกรรมการสอนในชั้นเรียนของครูนั้นมีพื้นฐานมาจากกรอบความคิด ความเชื่อของครูเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ซึ่งการจัดการเรียนการสอนที่มาจากแนวความคิดครูที่มีเป้าหมายตรงตามลักษณะธรรมชาติของผู้เรียน จะนำไปสู่การกำหนดแนวทางในการเลือกเนื้อหาสาระ เลือกและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการวัดและประเมินผลและหากแนวคิดของครูนี้ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องจะช่วยให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจในวิชาชีพและบริบททางสังคมที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ รวมทั้งยังเข้าใจบทบาทของตนอีกด้วย (Brown, & Gillis, 1999 อ้างในมิลินทรา กวินกมลโรจน์ (2557) ด้วยเหตุดังได้กล่าวมาทั้งหมดผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญและความจำเป็นในการส่งเสริมความสามารถของครูให้นำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติโดยเฉพาะครูในโรงเรียนที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) การแก้ไขปัญหาเชิงพัฒนาและสร้างสรรค์บนพื้นฐานความต้องการจำเป็นของครูเป็นการส่งเสริมให้ครูรู้เข้าใจและตระหนักในหลักสูตรอันส่งผลต่อการพัฒนาครูให้มีความสามารถนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ และสังเคราะห์ความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน จากแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553) ที่ได้กำหนดกระบวนการนำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สู่การปฏิบัติในชั้นเรียน มี 7 ขั้นตอน และสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (2564) ได้กำหนดลักษณะงานที่ปฏิบัติตามมาตรฐานตำแหน่ง ระดับการปฏิบัติที่คาดหวัง ปรับประยุกต์ (Apply & Adapt) สำหรับครูที่ยังไม่มีวิทยฐานะ มี 3 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านการจัดการเรียนรู้ 2) ด้านการส่งเสริม

และสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ และ 3) ด้านการพัฒนาตนเองและวิชาชีพ เหตุที่ผู้วิจัยเลือกลักษณะงานที่ปฏิบัติตามมาตรฐานตำแหน่ง ระดับการปฏิบัติที่คาดหวัง ปรับประยุกต์ (Apply & Adapt) สำหรับครูที่ยังไม่มีวิทยฐานะมาเป็นแนวในการประเมินความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน เนื่องจากครูโรงเรียนเอกชนเกือบทั้งหมดยังไม่มีวิทยฐานะ และในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกลักษณะงานด้านที่ 1 ด้านการจัดการเรียนรู้ เนื่องจาก อันที่จริงการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติเป็นกระบวนการที่สถานศึกษานำหลักสูตรที่สร้างหรือพัฒนาขึ้นไปดำเนินการ ได้แก่ การวางแผนการนำไปใช้ การเตรียมความพร้อมด้านบุคลากร การจัดหาวัสดุหลักสูตร การบริหารจัดการหลักสูตร สื่อการเรียนงบประมาณ โดยในระหว่างดำเนินการใช้หลักสูตรต้องมีการประเมินและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ซึ่งการดำเนินการทั้งหมดเป็นบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา และบทบาทของครู แต่ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งเน้นบทบาทของครูในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ ผู้วิจัยจึงเลือกลักษณะงานด้านที่ 1 ด้านการจัดการเรียนรู้ สรุปได้ว่า ความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน ในการวิจัยครั้งนี้ มี 7 ประการ ประกอบด้วย 1) วิเคราะห์ข้อมูล สภาพปัญหา จุดเน้น ความต้องการของชุมชนและของสถานศึกษาแต่ละแห่ง ตลอดจนความต้องการของผู้เรียน 2) การวิเคราะห์ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 3) การจัดทำคำอธิบายรายวิชา 4)การจัดทำโครงสร้างรายวิชา 5)การออกแบบหน่วยการเรียนรู้ 6)การจัดทำแผนการเรียนรู้ 7) การจัดการเรียนรู้

การพัฒนาครูเอกชนซึ่งไม่มีวิทยฐานะให้มีความสามารถนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ จึงต้องดำเนินการให้ถูกต้องมีแนวทางที่ชัดเจนผู้วิจัยจึงศึกษาการศึกษาสภาพปัจจุบันและความต้องการของครูโรงเรียนเอกชนและศึกษาแนวทางเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติเพื่อนำไปพัฒนานวัตกรรมซึ่งอาจเป็นหลักสูตรฝึกอบรมหรือรูปแบบการฝึกอบรมเพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายดังกล่าว

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. ศึกษาสภาพปัจจุบันและความต้องการในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครูตามทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไปสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน

2. เพื่อศึกษาแนวทางเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ

ระเบียบวิธีวิจัย

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ มีกลุ่มผู้ให้ข้อมูลจำนวน 54 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้บริหารโรงเรียนเอกชนจำนวน 30 คน ได้แก่ ผู้รับใบอนุญาตโรงเรียน จำนวน 6 คน ผู้จัดการโรงเรียน จำนวน 6 คน ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 6 คน รองผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 6 คน หัวหน้างานวิชาการ จำนวน 6 คน กลุ่มครูโรงเรียนเอกชน จำนวน 24 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างสภาพปัจจุบันและความต้องการเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไปสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน
2. แบบสอบถามความต้องการเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไปสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน

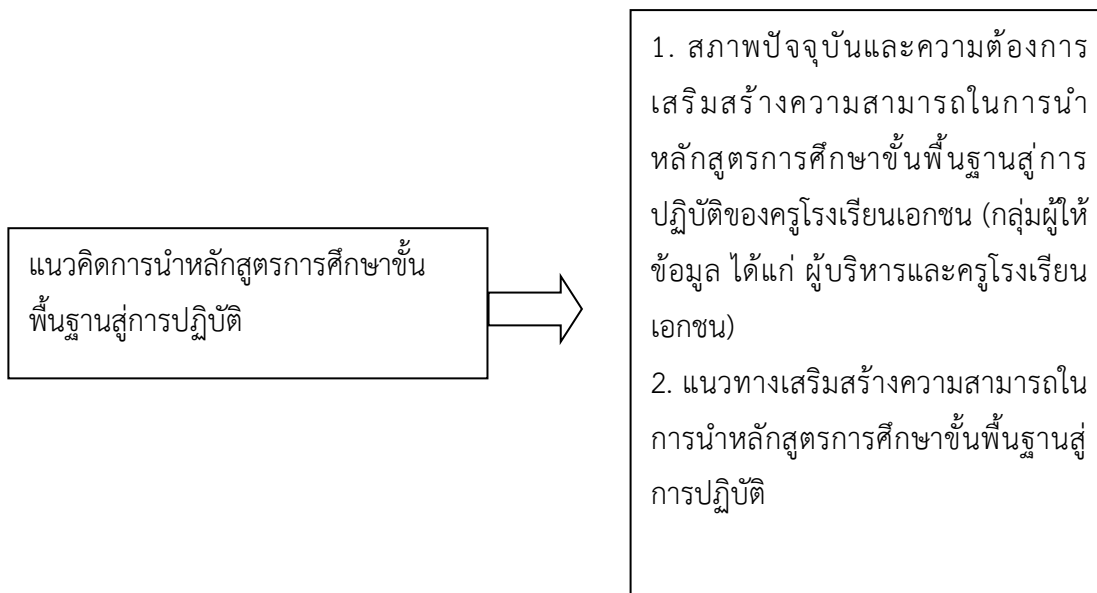
การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการการเก็บรวบรวม โดยต่อประสานงานการนัดหมายวัน และเวลาสัมภาษณ์กับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลด้วยตนเองโดยนำแบบสัมภาษณ์ หนังสือแนะนำตัว และขออนุญาตรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยไปยังโรงเรียนเอกชน สังกัดศึกษาธิการจังหวัดกาฬสินธุ์ปีการศึกษา 2566 จำนวน 6 โรงเรียน ล่วงหน้าและติดต่อดำเนินการ วัน เวลา และสถานที่ในการสัมภาษณ์ โดยการสัมภาษณ์กลุ่ม (Focus Group Interview หรือ FGI) เมื่อถึงวันนัดหมาย ผู้วิจัยได้เริ่มสัมภาษณ์กลุ่ม (Focus Group Interview หรือ FGI) ตามประเด็นที่เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและความต้องการเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไปสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชนของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล และได้ให้กลุ่มผู้ให้ข้อมูลตอบแบบสอบถามความต้องการเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไปสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชนระหว่างนั้นผู้วิจัยได้บันทึกผลข้อมูลการสัมภาษณ์ จากนั้นวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูล โดยวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และคำร้อยละ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและความต้องการเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไปสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน สามารถนำเสนอข้อมูลผลการวิเคราะห์ได้ ดังนี้

1.1 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและความต้องการเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไปสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน ของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล 2 กลุ่ม ได้แก่ ผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคใต้ เขต 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 54 คน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและความต้องการเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไปสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน

ประเด็นสนทนากลุ่ม (Focus Group)	สรุปผลการสังเคราะห์
1. สภาพปัจจุบันและปัญหาของของท่านเป็นอย่างไรในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไปสู่การปฏิบัติของครูในโรงเรียนเอกชน	1. ครูโรงเรียนเอกชนมีการเปลี่ยนแปลง 2. ครูที่เข้ามาปฏิบัติหน้าที่ใหม่ ไม่ได้มีวุฒิครู 3. ครูไม่รู้จักหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน 4. ครูไม่มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ประเด็นสนทนากลุ่ม (Focus Group)	สรุปผลการสังเคราะห์
	5. ครูไม่สามารถวิเคราะห์หลักสูตร สารการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้แต่ละรายวิชาได้
2. หากมีการเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไปสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน ความรู้ทักษะ และพฤติกรรมอะไรบ้างที่ครูควรได้เรียนรู้	1. ควรเพิ่มความรู้ของโครงสร้างหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2. กำหนดเนื้อหาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และการวัดประเมินผล
3. แนวทางการจัดกิจกรรมเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไปสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชนควรมีลักษณะอย่างไร	1. ควรจัดอบรมให้ความรู้
4. การเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง (Transformative Learning Theory) การเรียนรู้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 การเรียนรู้การจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ (Competency-based instruction) การเรียนรู้การจัดทำแผนการสอน (Preparation of lesson plans) สามารถนำมาประยุกต์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไปสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน ควรมีลักษณะอย่างไรเหมาะสมหรือไม่อย่างไร ควรปรับเปลี่ยน ลดหรือเพิ่มเติมในส่วนใดบ้าง อย่างไร เพราะเหตุใด	1. การเรียนรู้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ควรปรับให้ครูในโรงเรียนทุกคนได้รับการเสริมสร้างความเข้าใจและตระหนักให้สามารถใช้หลักสูตรได้ ตลอดจนการเรียนรู้การจัดการเรียนรู้ฐานสมรรถนะ (Competency-based instruction) การเรียนรู้การจัดทำแผนการสอน (Preparation of lesson plans) สามารถนำมาประยุกต์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
5. สื่อการเรียนรู้ที่ใช้ในการเสริมสร้างความสามารถนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไปสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชนควรเป็นอย่างไร	1. ควรพัฒนาสื่อที่หลากหลาย เช่น - สื่อออนไลน์ เช่น วีดีโอ (VDO) เว็บไซต์ - สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อทำมือ - สื่อแอปพลิเคชัน (YouTube, TikTok, podcast, Facebook)
6. การวัดและประเมินผลเพื่อตรวจสอบว่าครูมีความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไปสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน ควรเป็นอย่างไร	1. การสังเกต 2. การสัมภาษณ์

ประเด็นสนทนากลุ่ม (Focus Group)	สรุปผลการสังเคราะห์
ข้อคิดเห็นอื่น ๆ	1. ควรจะจัดอบรมทบทวนเนื้อหาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานให้กับครูในโรงเรียนเอกชน 2. ควรปรับปรุงหลักสูตรและการประเมินหลักสูตร 3. ควรมีคู่มือการใช้หลักสูตรฉบับย่อที่เข้าใจง่าย 4. การจัดกิจกรรมไม่ควรรบกวนเวลาเรียนของนักเรียน

จากตาราง 1 พบว่า สภาพปัจจุบันการเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไปสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน ปัญหาที่พบเกิดจากตัวครูผู้สอนที่ยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและการนำไปใช้ได้ ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ตรงตามสาระแกนกลาง มาตรฐาน ตัวชี้วัด สื่อ และการวัดและประเมินผล ส่วนความต้องการในการเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไปสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน พบว่า ครูต้องการที่จะพัฒนาความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการนำหลักสูตรไปใช้ โดยวิธีการอบรมให้ความรู้ในประเด็นเกี่ยวกับหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และแนวการจัดการเรียนรู้ สื่อ และการวัดและประเมินผล

1.2 ผลการศึกษาความต้องการเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไปสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน ของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล คือ ครูโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดกาฬสินธุ์ ปีการศึกษา 2566 จำนวน 24 คน พบว่า ความต้องการเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไปสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน ของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล คือ ครูโรงเรียนเอกชน พบว่า ความต้องการที่มีร้อยละในแต่ละประเด็นสูงสุด ประกอบด้วย ประเด็นด้านเนื้อหา กำหนดไว้ 2 มิติ มิติทฤษฎี หลักสูตร ครูเอกชนต้องการเนื้อหาเกี่ยวกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ มิติ ศาสตร์การสอน ครูเอกชนต้องการเนื้อหาเกี่ยวกับ การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดทำแผนการสอน และการสร้างและใช้สื่อและเทคโนโลยีต่าง ๆ ร้อยละ 100 ด้านแนวทางการเรียนรู้ครูเอกชนต้องการการเรียนรู้การเปลี่ยนแปลง การเรียนรู้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และการเรียนรู้การจัดทำแผนการสอน ร้อยละ 100 ด้านการวัดและประเมินผล ครูเอกชนต้องการการประเมินในรูปแบบการสัมภาษณ์ การสังเกตพฤติกรรม ร้อยละ 100 ด้านผู้ประเมิน ครูเอกชนต้องการให้ผู้อำนวยการโรงเรียนเป็นผู้ประเมิน ร้อยละ 100 ด้านเอกสาร ใบกิจกรรม ครูเอกชนต้องการให้มีรูปภาพประกอบมีสีสันสวยงาม ร้อยละ 100 ด้านสื่อการเรียนรู้ ครูเอกชนต้องการสื่อการเรียนรู้ประเภทสื่อของจริง (วัสดุอุปกรณ์) ร้อยละ 100

2. ผลศึกษาแนวทางเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติ
องค์ประกอบทั้งหมด 7 ด้าน 24 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

**องค์ประกอบที่ 1 ความสามารถในการวิเคราะห์ตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลาง
การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**

ตัวบ่งชี้ที่ 1 วิเคราะห์แต่ละตัวชี้วัดที่ระบุให้เห็นว่า เมื่อนำมาจัดการเรียนรู้ ผู้เรียนจะรู้อะไร และทำ
อะไรได้

ตัวบ่งชี้ที่ 2 วิเคราะห์สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนว่าจะนำไปให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะใด

ตัวบ่งชี้ที่ 3 วิเคราะห์คุณลักษณะอันพึงประสงค์ว่าจะนำไปให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะใด

**องค์ประกอบที่ 2 ความสามารถในการวิเคราะห์ข้อมูล สภาพปัญหา จุดเน้น ความต้องการของชุมชน
และของสถานศึกษา และความต้องการของผู้เรียน**

ตัวบ่งชี้ที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูล สภาพปัญหา จุดเน้น ความต้องการของชุมชนและของสถานศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ 2 วิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน

องค์ประกอบที่ 3 ความสามารถในการจัดทำคำอธิบายรายวิชา

ตัวบ่งชี้ที่ 1 จัดทำคำอธิบายรายวิชาประกอบด้วย รหัสวิชา ชื่อรายวิชา กลุ่มสาระการเรียนรู้
ระดับชั้น เวลาเรียนหรือหน่วยกิต ส่วนท้ายของคำอธิบายรายวิชาใส่รหัสตัวชี้วัด (รายวิชาพื้นฐาน) หรือผลการ
เรียนรู้ (รายวิชาเพิ่มเติม)

ตัวบ่งชี้ที่ 2 จัดทำคำอธิบายให้ทราบว่าเมื่อเรียนรายวิชานั้นแล้วผู้เรียนจะมีความรู้ ทักษะ
คุณลักษณะหรือเจตคติอะไร และระบุให้ทราบถึงกระบวนการเรียนรู้หรือประสบการณ์สำคัญที่ผู้เรียนจะได้รับ

องค์ประกอบที่ 4 ความสามารถในการจัดทำโครงสร้างรายวิชา

ตัวบ่งชี้ที่ 1 จัดทำรายวิชาประกอบด้วยจำนวนหน่วยการเรียนรู้ เรื่องของหน่วยการเรียนรู้ ตัวชี้วัด
ของหน่วยการเรียนรู้ เวลาในการจัดการเรียนการสอน และสัดส่วนการเก็บคะแนน

องค์ประกอบที่ 5 การออกแบบหน่วยการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 1 ชื่อหน่วยการเรียนรู้มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และ
คุณลักษณะอันพึงประสงค์

ตัวบ่งชี้ที่ 2 สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด สาระการเรียนรู้ และเวลา

ตัวบ่งชี้ที่ 3 กิจกรรมการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ที่ 4 การประเมินผล และสื่อ

องค์ประกอบที่ 6 ความสามารถในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

- ตัวบ่งชี้ที่ 1 วิเคราะห์และวางแผนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้
- ตัวบ่งชี้ที่ 2 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้
- ตัวบ่งชี้ที่ 3 กำหนดสาระสำคัญ (Concept) และสาระเนื้อหา (Content)
- ตัวบ่งชี้ที่ 4 กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้
- ตัวบ่งชี้ที่ 5 กำหนดการวัดและประเมินผลการเรียนรู้
- ตัวบ่งชี้ที่ 6 กำหนดสื่อการเรียนรู้

องค์ประกอบที่ 7 ความสามารถในการจัดการจัดการเรียนรู้

- ตัวบ่งชี้ที่ 1 การปฏิบัติตามแผนการจัดการเรียนรู้
- ตัวบ่งชี้ที่ 2 การมีส่วนร่วมของนักเรียน
- ตัวบ่งชี้ที่ 3 สื่อการสอนของครู
- ตัวบ่งชี้ที่ 4 การจัดการชั้นเรียน
- ตัวบ่งชี้ที่ 5 การควบคุมชั้นเรียน
- ตัวบ่งชี้ที่ 6 กิจกรรมหลังการสอน

อภิปรายผลการวิจัย

1. การศึกษาสภาพปัจจุบันและความต้องการเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไปสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

1.1 สภาพปัจจุบันและความต้องการการเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไปสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน ของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชน โดยภาพรวมพบว่า สภาพปัจจุบันและความต้องการครูยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและการนำไปใช้ได้ ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ตรงตามสาระแกนกลาง มาตรฐาน ตัวชี้วัด สื่อ และการวัดและประเมินผล และต้องการให้มีการจัดอบรมพัฒนาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการนำหลักสูตรไปใช้ ในประเด็น เนื้อหาทฤษฎีหลักสูตร องค์ประกอบสำคัญที่มีความสัมพันธ์กัน และรูปแบบการจัดการเรียนการสอน การจัดทำแผนการสอน การผลิตสื่อ และการวัดและประเมินผล สอดคล้องกับเวอร์ดุน (Verduin, 1977 : 88-90) เขาให้ทัศนะว่า การนำหลักสูตรไปใช้จะต้องเริ่มดำเนินการโดยการนิเทศให้ครูในโรงเรียนเข้าใจหลักสูตร แล้วตั้งกลุ่มปฏิบัติการขึ้นเพื่อการศึกษาปัญหาที่จะเกิดขึ้นในระหว่างการใช้หลักสูตรจากพื้นที่ที่เป็นปัญหาหลายๆ แห่งเพื่อให้ได้ข้อมูลมากที่สุด กลุ่มปฏิบัติการนี้จะต้องเข้าไปทำงานร่วมกับครูผู้สอนอย่างจริงจังจนทำให้เกิดความเห็นอกเห็นใจและความสัมพันธ์อันดีต่อกัน การจัดการอบรมปฏิบัติการแก่ครูประจำการถือว่าเป็นกิจกรรมที่สำคัญที่สุดในการนำหลักสูตรไปใช้ ต้องใช้วิทยากรผู้เชี่ยวชาญการสอนโดยเฉพาะสามารถฝึกผู้อื่นได้ดีและมีวิธีการให้ครูเกิด

ความสนใจ ถ้ามีข้อเสนอแนะให้มีการเปลี่ยนแปลงระหว่างการใช้หลักสูตรควรเลือกครูผู้สอนที่อาสาสมัครและเต็มใจ ไม่ควรใช้ครูทุกคนในโรงเรียนเพราะอาจมีบางคนที่ไม่เห็นด้วยและไม่เต็มใจกับการเปลี่ยนแปลง จึงควรทำแบบค่อยเป็นค่อยไปเพื่อให้ครูส่วนใหญ่เข้าใจ จะทำให้การเปลี่ยนแปลงมีความหมายและได้รับการยอมรับโดยปริยาย การเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง (transformative learning) คือแนวคิดที่เน้นการเรียนรู้อย่างมีความหมาย นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงเจตคติ สร้างจิตสำนึกและบุคลิกภาพของบุคคลให้มีมุมมองอย่างเป็นองค์รวม เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนเปิดใจกว้าง ยอมรับความจริง ก้าวข้ามความคุ้นชิน) จนสามารถพัฒนาตนเองหรือพัฒนางานได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ราชบัณฑิตยสภา, (2564) แนวคิดนี้แจ็ก เมอร์ซิโรว์ (Jack Merzirow) พัฒนาขึ้นเมื่อ ค.ศ. 1975 เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ฝึกฝนและเพิ่มพูนความรู้ภายในตนจนเกิดกรอบความคิด (frame of reference) ใน 2 มิติ คือ 1. ความคิดแบบที่เป็นความคุ้นชิน (habits of mind) และ 2. มุมมองใหม่ต่อโลกและชีวิต (world view) การเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเป็นการเปลี่ยนวิธีคิดใหม่สู่การอิงประสบการณ์ การคิดใคร่ครวญอย่างมีวิจารณญาณและการคิดอย่างมีเหตุผล สอดคล้องกับงานวิจัยของทัชชา ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา (2560) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการใช้หลักสูตรอาชีวศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาของการนำหลักสูตรอาชีวศึกษาไปใช้ในระดับประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า สภาพและปัญหาที่พบในการใช้หลักสูตรอาชีวศึกษา คือ 1) ด้านการเตรียมความพร้อม ครูส่วนใหญ่ยังไม่ได้รับเอกสารประกอบหลักสูตรอาชีวศึกษาจากกระทรวงศึกษาธิการ ไม่ได้รับสื่อการสอนอาชีวศึกษาจากหน่วยงานภายนอกโรงเรียน และยังไม่เคยได้รับการอบรมก่อนการนำหลักสูตรไปใช้ 2) ด้านการบริหารหลักสูตร พบปัญหาในการวางแผนการใช้หลักสูตรอาชีวศึกษาล่วงหน้า การดำเนินการตามแผนการใช้หลักสูตร การแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ การจัดทำแผนการประเมินผลและติดตามผลการใช้หลักสูตรอาชีวศึกษา 3) ด้านการจัดการเรียนการสอน โรงเรียนประถมศึกษาที่มีรูปแบบการจัดกิจกรรมในสถานศึกษาที่หลากหลาย และครูใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่มีความแตกต่างกัน โดยมีปัญหาเกิดขึ้นในทุก ๆ การปฏิบัติ 4) ด้านการสนับสนุนและส่งเสริมการใช้หลักสูตร ครูส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับคู่มือการใช้หลักสูตรอาชีวศึกษา เทคนิคและวิธีการสอนอาชีวศึกษา การจัดทำและแนวทางการใช้สื่อ

1.2 ความต้องการเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไปสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนเอกชน (กลุ่มผู้ให้ข้อมูล) จำนวน 24 คน พบว่า ความต้องการที่มีร้อยละในแต่ละประเด็นสูงสุดประกอบด้วย ประเด็นด้านเนื้อหา กำหนดไว้ 2 มิติ มิติทฤษฎีหลักสูตร ต้องการเนื้อหาเกี่ยวกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มิติศาสตร์การสอน ต้องการเนื้อหาเกี่ยวกับ การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดทำแผนการสอน และการสร้างและการใช้สื่อและเทคโนโลยีต่าง ๆ ด้านแนวทางการเรียนรู้ ต้องการการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลง การเรียนรู้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช

2551และการเรียนรู้การจัดทำแผนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล ต้องการการประเมินในรูปแบบการสัมภาษณ์ การสังเกตพฤติกรรม ด้านผู้ประเมิน ต้องการให้ผู้อำนวยการโรงเรียนเป็นผู้ประเมิน ด้านเอกสารใบกิจกรรม ต้องการให้มีรูปภาพประกอบมีสีสันสวยงาม ด้านสื่อการเรียนรู้ ครูเอกชนต้องการสื่อการเรียนรู้ประเภทสื่อของจริง (วัสดุอุปกรณ์) ร้อยละ 100 สอดคล้องกับงานวิจัยของ นาฎฤดี จิตรรังสรรค์ (2554) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนากระบวนการจัดการหลักสูตรโดยประยุกต์ใช้แนวคิดการลดความสูญเสียเปล่าในการผลิตแบบลีนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการนำหลักสูตรไปใช้ของครูระดับประถมศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาประสิทธิภาพในการนำหลักสูตรไปใช้ที่เกิดจากการดำเนินการตามกระบวนการที่พัฒนาขึ้น และ ศึกษาปัจจัยเอื้อและ ปัญหาอุปสรรคในการนำกระบวนการจัดการหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นไปใช้ในสถานศึกษา การดำเนินงานตามกระบวนการจัดการหลักสูตรโดยประยุกต์ใช้แนวคิดการลดความสูญเสียเปล่าในการผลิตแบบลีน สามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการนำหลักสูตรไปใช้ของครูระดับประถมศึกษาได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ประสิทธิภาพทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน มีประสิทธิภาพสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัจจัยเอื้อในการนำกระบวนการจัดการหลักสูตรไปใช้ แบ่งเป็นปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก โดยปัจจัยภายในได้แก่ 1) การเปิดใจกว้างของครู และ 2) การเก็บผลที่เกิดขึ้น อย่างเป็นรูปธรรม ส่วนปัจจัยภายนอก ได้แก่ การสนับสนุนของผู้บริหาร ปัญหาและอุปสรรคในการนำกระบวนการจัดการหลักสูตรไปใช้ ได้แก่ 1) วัฒนธรรมในการทำงานของครู 2) ความไม่คุ้นเคยในกระบวนการ 3) ความรู้สึกว่าเป็นเรื่องยุ่งยาก และ 4) ภาระงานของครู รวมถึงงานวิจัยของ ณัฐกานต์ ประจัญบาน (2561) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาเครื่องมือวัดและโปรไฟล์การให้ข้อมูลป้อนกลับแบบชี้ทิศสำหรับส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงของนิสิตบัณฑิตศึกษา.กระบวนการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง เป็นกระบวนการเรียนรู้สำคัญที่สามารถนำบุคคลไปสู่การเปลี่ยนแปลงตนเองจากภายใน เพื่อให้หลุดพ้นจากสภาพปัญหาหรือความรู้สึกที่ไม่พอใจในสภาพการณ์ที่เป็นอยู่ การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อพัฒนาเครื่องมือวัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงของนิสิตบัณฑิตศึกษา 2) เพื่อวิเคราะห์ระดับและการเปลี่ยนกลุ่มแฝงของกระบวนการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงของนิสิตบัณฑิตศึกษา 3) เพื่อออกแบบโปรไฟล์การให้ข้อมูลป้อนกลับแบบชี้ทิศโดยใช้ผลการประเมินเพื่อส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงของนิสิตบัณฑิตศึกษา และ 4) เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนกลุ่มแฝงของกระบวนการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงของนิสิตบัณฑิตศึกษา ตัวอย่างวิจัย คือ นิสิตบัณฑิตศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ จำนวน 237 คน ได้จากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยเครื่องมือวัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงบรรยายโดยโปรแกรม SPSS 22 การวิเคราะห์เมตการวัด การวิเคราะห์กลุ่มแฝง การวิเคราะห์การเปลี่ยนกลุ่มแฝง ด้วยโปรแกรม Mplus 7.11 ผลการวิจัยพบว่าการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ กระส่ำท่อนอย่างวิจาร์ณญาณ การแลกเปลี่ยนความคิดอย่างมีเหตุผล และความเชื่อต่อการเปลี่ยนแปลงตนเอง เป็นปัจจัยที่

ส่งผลต่อกลุ่มแฝงของกระบวนการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงของนิสิตบัณฑิตศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การสะท้อนอย่างมีวิจารณ์ญาณเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนกลุ่มแฝงของกระบวนการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงของนิสิตบัณฑิตศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ หฤทัย อนุสรราชกิจ (2556) ศึกษาเรื่องกระบวนการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงตนเองสำหรับการพัฒนาครูปฐมวัย งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาองค์ความรู้เกี่ยวกับการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงสำหรับการพัฒนาวิชาชีพครู 2) เพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงตนเองสำหรับการพัฒนาครูปฐมวัย ในด้านองค์ความรู้ เจตคติ และทักษะวิชาชีพ ผู้เข้าร่วมการวิจัย คือ ครูปฐมวัยจากโรงเรียนในเขตจังหวัดจันทบุรี ระยอง และตราด จำนวน 20 คน การดำเนินการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพแบบมีการแทรกแซง ประกอบด้วย 2 ระยะ ดังนี้ ระยะที่ 1 การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย 3 ช่วง คือ ช่วงที่ 1 การพัฒนาต้นแบบกระบวนการเรียนรู้ ช่วงที่ 2 การทดลองใช้ต้นแบบกระบวนการเรียนรู้ และช่วงที่ 3 การวิเคราะห์และปรับกระบวนการ และระยะที่ 2 การสรุปและนำเสนอ และถ่ายทอดผลการวิจัยผลการวิจัย มีดังนี้ กระบวนการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงตนเองสำหรับครูปฐมวัยที่พัฒนาขึ้นเป็นกระบวนการที่บูรณาการแนวคิดการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลง และการเรียนรู้ของผู้ใหญ่มุ่งส่งเสริมการเรียนรู้ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านองค์ความรู้ ด้านเจตคติ และด้านทักษะวิชาชีพ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอนหลัก คือ 1) การสำรวจตนเอง 2) การใคร่ครวญอย่างมีวิจารณ์ญาณ 3) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และ 4) การสะท้อนการเรียนรู้ การวิพากษ์ประสบการณ์เดิมนำไปสู่การเกิดประสบการณ์ใหม่ผลการเรียนรู้ของครู สะท้อนใน 3 ด้าน คือ 1) ด้านองค์ความรู้ ครูได้เกิดการปรับกระบวนการทัศน์ของตนเองในความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร และการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย และครูได้เกิดการทบทวน และสำรวจความรู้ในตนเอง 2) ด้านเจตคติ ครูพัฒนาการยอมรับและให้คุณค่ากับความเป็นเด็กและพัฒนาความคลาดทางอารมณ์ของตนเอง และ 3) ด้านทักษะวิชาชีพ ครูพัฒนาความสามารถในการจัดการเรียนรู้และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ มิลินทรา กวินกมลโรจน์ (2557) เรื่องการวิจัยและพัฒนากระบวนการชี้แนะที่อิงทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อปรับชุดความคิดด้านการจัดการเรียนการสอนของครูประถมศึกษาการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาการกระบวนการชี้แนะที่อิงทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อปรับชุดความคิดด้านการจัดการเรียนการสอนของครูประถมศึกษาและ 2) ศึกษาผลของกระบวนการชี้แนะที่อิงทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงที่มีต่อชุดความคิดด้านการจัดการเรียนการสอนของครู การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา การดำเนินการวิจัย มี 4 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การวิจัยเพื่อศึกษาสภาพและปัญหาในการจัดการเรียนการสอนของครู ระยะที่ 2 การพัฒนากระบวนการชี้แนะที่อิงทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อปรับชุดความคิดด้านการจัดการเรียนการสอนของครูประถมศึกษา ระยะที่ 3 การนำกระบวนการชี้แนะฯ ที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้ ระยะที่ 4 การนำเสนอกระบวนการชี้แนะ

ที่อิงทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อปรับชุดความคิดด้านการจัดการเรียนการสอนของครูประถมศึกษา
ฉบับสมบูรณ์ ระยะเวลาทดลองใช้กระบวนการชี้แนะฯ 1 ภาคการศึกษา ครูผู้เข้าร่วมการวิจัย คือ ครูสังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน รวม 13
คน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 2. ผลการดำเนินงานตามกระบวนการชี้แนะเพื่อปรับชุดความคิดครูฯ ก่อนเข้าร่วม
กระบวนการชี้แนะฯ มีครู 1 คน มีชุดความคิดด้านการเรียนการสอนเดิบทันที ครู 12 คน มีชุดความคิดเดิบทันทีแต่
ความคิดบางอย่างยังจำกัด ไม่มีครูที่มีชุดความคิดจำกัดแต่ความคิดเดิบทันทีหรือชุดความคิดจำกัดเลย หลังเข้า
ร่วมกระบวนการฯ ครูมีการเปลี่ยนแปลงไปเป็นครูที่มีชุดความคิดเดิบทันที 7 คน ชุดความคิดเดิบทันทีแต่ความคิด
บางอย่างยังจำกัด 6 คน โดยมีคะแนนพัฒนาการสูงขึ้นทุกคน เมื่อพิจารณาองค์ประกอบของชุดความคิดด้าน
การจัดการเรียนการสอนที่ครูเกิดการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด คือ องค์ประกอบด้านแนวคิดหรือกลุ่มความคิดที่
ครูมีต่อความสามารถ สติปัญญาและศักยภาพของตนเองในฐานะครู ในด้านพฤติกรรมของครู พบว่า ครูทุกคน
เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการจัดการเรียนการสอนที่คำนึงถึงนักเรียนมากยิ่งขึ้น

2. ศึกษาแนวทางเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่การปฏิบัติทั้งหมด
7 ด้าน ได้แก่ 1) ความสามารถในการวิเคราะห์ตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 2) ความสามารถในการวิเคราะห์ข้อมูล สภาพปัญหา จุดเน้น ความต้องการของ
ชุมชนและของสถานศึกษาแต่ละแห่ง ตลอดจนความต้องการของผู้เรียน 3) ความสามารถในการจัดทำอธิบาย
รายวิชา 4) ความสามารถในการจัดทำโครงสร้างรายวิชา 5) ความสามารถในการออกแบบหน่วยการเรียนรู้ 6.
ความสามารถในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ 7) ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ สอดคล้องกับ
กระบวนการนำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สู่การปฏิบัติในชั้นเรียน (สำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553) และลักษณะงานที่ปฏิบัติตามมาตรฐานตำแหน่ง ระดับการปฏิบัติ
ที่คาดหวัง ปรับประยุกต์ (Apply & Adapt) (สำหรับครูที่ยังไม่มีวิทยฐานะ) (สำนักงานคณะกรรมการ
ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา, 2564) ได้ระบุว่าวิเคราะห์แต่ละตัวชี้วัดที่ระบุให้เห็นว่า เมื่อนำมา
จัดการเรียนรู้ ผู้เรียนจะรู้อะไร และทำอะไรได้ และวิเคราะห์สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนว่าจะนำพาให้ผู้เรียน
เกิดสมรรถนะใด และวิเคราะห์คุณลักษณะอันพึงประสงค์ว่าจะนำพาให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะใด วิเคราะห์
สภาพปัญหา จุดเน้น ความต้องการของชุมชนและของสถานศึกษาแต่ละแห่ง และความต้องการของผู้เรียน
จัดทำคำอธิบายรายวิชาประกอบด้วย รหัสวิชา ชื่อรายวิชา กลุ่มสาระการเรียนรู้ ระดับชั้น เวลาเรียนหรือ
หน่วยกิต ส่วนท้ายของคำอธิบายรายวิชาใส่รหัสตัวชี้วัด (รายวิชาพื้นฐาน) หรือผลการเรียนรู้ (รายวิชาเพิ่มเติม)
และจัดทำคำอธิบายให้ทราบว่าเมื่อเรียนรายวิชานั้นแล้วผู้เรียนจะมีความรู้ ทักษะ คุณลักษณะหรือเจตคติอะไร
และระบุให้ทราบถึงกระบวนการเรียนรู้หรือประสบการณ์สำคัญที่ผู้เรียนจะได้รับ จัดทำหน่วยการเรียนรู้ที่มี
ความเหมาะสม ความสอดคล้อง และความเชื่อมโยง การวิเคราะห์และวางแผนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้
การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ การกำหนดเนื้อหาสาระ การกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ การกำหนดการวัด

และประเมินผลการเรียนรู้ และการกำหนดสื่อการเรียนรู้ สอดคล้องกับภัทร์พิชชา ครุฑทางคะ (2564) ได้ศึกษา การวิจัยและพัฒนาหลักสูตรโดยใช้การมีส่วนร่วมแบบดิจิทัลเพื่อเสริมพลังความรู้ด้านการดูแลสุขภาพเด็กของผู้ดูแล พบว่า ผลที่เกิดขึ้นจากการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติเป็นไปตามเป้าหมายที่ออกแบบไว้หรือไม่อย่างไร ทีม นักวิจัยชุมชนสามารถนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติได้ถูกต้องตามที่ออกแบบไว้ในหลักสูตร ทุกคนมีความมั่นใจใน การถ่ายทอดข้อมูลมากขึ้น และมีทักษะความเป็นผู้นำและสามารถแก้ไขปัญหาได้ และสอดคล้องกับนงลักษณ์ ใจฉลาดและณลินี วรวงษ์ (2563) ได้ศึกษาการศึกษาปัญหาและแนวทางการนำหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยสู่การ ปฏิบัติในสถานศึกษา ในจังหวัดสุโขทัย พบว่า แนวทางการนำหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยสู่การปฏิบัติใน สถานศึกษา ในจังหวัดสุโขทัย ได้แก่ 1) ด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา 2) ด้านการจัดทำแผนการจัด ประสพการณ์ 3) ด้านการจัดประสพการณ์ 4) ด้านการจัดสภาพแวดล้อม 5) ด้านการประเมินพัฒนาการ

องค์ความรู้ใหม่

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

การเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติหรือการนำหลักสูตรไปใช้ได้ในบริบทต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพของครูโรงเรียนที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) ที่มีลักษณะดังกล่าวให้บรรลุจุดหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาแนวทางการเสริมสร้างความสามารถในการนำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานไปสู่การปฏิบัติของครูโรงเรียนสังกัดอื่น ๆ

เอกสารอ้างอิง

- ณัฐกานต์ ประจันบาน (2561). การพัฒนาเครื่องมือวัดและโปรไฟล์การให้ข้อมูลย้อนกลับแบบชี้ทิศสำหรับส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงของนิสิตบัณฑิตศึกษา. วิทยานิพนธ์ดุขฎิบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทัชชา ปาลกะวงศ์ ณ อยุธยา. (2560). แนวทางการใช้หลักสูตรอาชีวศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ดุขฎิบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นงลักษณ์ ใจฉลาด และ นลินี วรวงษ์. (2563). การวิจัยและพัฒนาหลักสูตรโดยใช้การมีส่วนร่วมแบบดิจิทัลเพื่อเสริมพลังความรู้ด้านการดูแลสุขภาพเด็กของผู้ดูแล. วิทยานิพนธ์ดุขฎิบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นาฏฤดี จิตรรังสรรค์. (2557). การพัฒนากระบวนการจัดการหลักสูตรโดยประยุกต์ใช้แนวคิดการลดความสูญเสียในการผลิตแบบลีนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการนำหลักสูตรไปใช้ของครูระดับประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ดุขฎิบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิชชา ครุทางคะ. (2564). การศึกษาปัญหาและแนวทางการนำหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยสู่การปฏิบัติในสถานศึกษา ในจังหวัดสุโขทัย. วารสารครุศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร. 5 (10), 39-52
- มิลินทรา กวินกมลโรจน์. (2557). การวิจัยและพัฒนากระบวนการชี้แนะที่อิงทฤษฎีการเรียนรู้สู่การเปลี่ยนแปลงเพื่อปรับชุดความคิดด้านการจัดการเรียนการสอนของครูประถมศึกษา. ดุษฎีนิพนธ์สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2555). พจนานุกรมศัพท์ศึกษาศาสตร์ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพมหานคร: อรุณการพิมพ์.

- วิสาร์ ปัญญชุนท์ . (2564). รายงานวิจัย เรื่อง รูปแบบการบริหารจัดการโรงเรียนเอกชนสู่ความเป็นเลิศ *INTERSECT model*. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ม,2564). หนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ 0206.3/ว 9 ลงวันที่ 20 พฤษภาคม 2564 คู่มือการดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินตำแหน่ง และวิทยฐานะข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตำแหน่งครู. กรุงเทพมหานคร กระทรวงศึกษาธิการ
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2553). สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.เอกสารประกอบ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 แนวทางการจัดการเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด, 2553
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2553). สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.เอกสารประกอบ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 แนวทางการบริหารจัดการหลักสูตร. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด, 2553
- หฤทัย อนุสรราชกิจ. (2556). กระบวนการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงตนเองสำหรับการพัฒนาครูปฐมวัย. โครงการวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากงบประมาณแผ่นดิน. คณะครุศาสตร์: มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- Mezirow, J. (1995). "Transformative Theory of Adult Learning." In M. Welton (ed.), In Defense of the Lifeworld. Albany: State University of New York Press.
- Mezirow, J. (1996). "Contemporary Paradigms of Learning." *Adult Education Quarterly*. 46 (3), 158-172.
- Mezirow, J., and Associates (eds.). (1990). *Fostering Critical Reflection in Adulthood*. San Francisco: Jossey-Bass.
- Verduin, John R. (1977). *Cooperative Curriculum Improvement*. Englewood Cliffs, NJ : Prentice - Hall.
- Whyte, W.F. (1991). *Participatory Action Research*